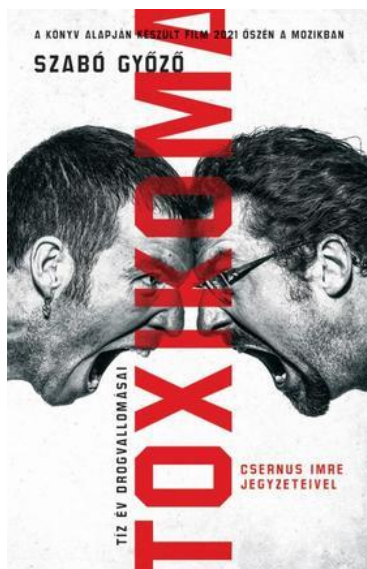

Szabó Győző
TOXIKOMA
TÍZ ÉV DROGVALLOMÁSAI

El akarod olvasni ezt a könyvet. Mert nem akarod, hogy drogos legyen a fiad. Vagy éppen azért, mert függő a lányod. Mert iszonyúan vonz a mámor, vagy mert kegyetlenül taszít a cucc, mégis mindennap beadod magadnak. Vagy csupán tudni szeretnéd, megéri-e tisztának maradni. Szabó Győző színész tíz évig volt szerhasználó, majd a kétezres évek elején elvonókúrára ment, és letette a drogot. Ebben a kötetben felkavaró őszinteséggel meséli el, mennyire kalandos az út a pokolba. Kendermezőkön és mákföldeken vezet keresztül, egészen a halál küszöbéig. Visszafelé viszont annál gyötrelmesebb. Ezen a szenvedéssel teli úton az őt kezelő terapeuta, dr. Csernus Imre vezette végig.

*

„Te, Győző, nagyon hálás vagyok neked! Azért is, hogy ott voltam veled az osztályon, meg azért is, hogy most ezt a pár sort én írhatom a könyvedben. Ja, meg az életnek!”

(Dr. Csernus Imre)

„A pokoljáráshoz tiszta lélek kell és naivitás, épp olyan, mint a fiatal Szabó Győzőnek volt. Ilyen pakkal lehet igazán hosszan haláltáncot járni. Győzőé egy példátlanul szép és fölemelő élettörténet, mely nem a karierről, hanem az esélyről, a reményről, a mélységről szól. Vannak jelei a lélek mögül.”

(Greccsó Krisztián)

„Büszke vagyok Győzőre, hogy meg merte írni azt, amivel manapság mindenkinek szembe kell néznie. Aki drogos, akinek ismerőse, barátja drogozik, akinek gyereke lesz vagy nő fel éppen, és annak is, aki úgy tudja, semmi köze ehhez az ügyhöz. A drog itt van körülöttünk, itt van bennünk. Győző kiírta magából.

Le a kalappal, tesó.”

(Hajós András)